

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 600/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа из члана 203. става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.23/22 од 01.11.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.25/25 од 05.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Савића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.23/22 од 01.11.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.25/25 од 05.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.бр.23/22 од 01.11.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела крађа из члана 203. става 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити уколико окривљена у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.25/25 од 05.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К.бр.23/22 од 01.11.2024. године.

Захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео је бранилац окривљене АА - адвоката Милош Савић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, не прецизирајући ни један законски разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, већ наводи да суд није дао јасне разлоге због којих није прихватио одбрану окривљене са главног претреса у којој негира извршење кривичног дела, те да је овакав закључак суда неоснован и супротан доказима који се налазе у списима предмета. На овај начин бранилац окривљене суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац истиче и да је суд у доказном поступку одбио све доказне предлоге које је на главном претресу предложио бранилац окривљене, наиме одбио је предлог да се изведе доказ вештачењем преко вештака електротехничке струке који би утврдио веродостојност снимка, као и предлог да се уради економско-финансијско вештачење и да се утврди вредност предметних ствари које су одезете од оштећеног. Оваквим наводима бранилац окривљеног суштински указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

У преосталом делу захтева бранилац окривљене оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране суда наводима да је суд био дужан да утврди вредност одузетих предмета, као и чињенице и околности из којих ће са пуном извесношћу закључити каква је била намера прибаљања противправне имовинске користи, мале вредности или не, што је ствар чињеничног, фактичког питања у сваком конкретном предмету.

Наведене повреде, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреда одредбе члана 395. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости

окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Савића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић